

Aleg. 443

Sprawozdanie

Komisji budżetowej w sprawie zwrotu nadwyżek kosztów utrzymania chorych w klinikach uniwersyteckich we Lwowie ponad takse szpitalną.

Wysoki Sejmie!

W preliminarzu budżetu krajowego szpitala powszechnego we Lwowie, w rubryce dochodów, wyłączoną jest kwota należąca się funduszowi krajowemu od c. k. Skarbu państwa tytułem zwrotu kosztów utrzymania chorych w klinikach uniwersyteckich ponad zwykłą takse szpitalną. Sprawa ta traktowaną bywa zwykle przez Komisję budżetową przy sposobności sprawozdania o preliminarzu budżetu szpitalnego. Gdy jednak c. k. Skarb zwroty te uskutecznia w sposób zupełnie niedostateczny, a wskutek tego zaległości z tego tytułu pochodzące, wzrosły już obecnie do sumy około 400.000 K, liczne zaś rezolucye uchwalone przez Wysoki Sejm i urgensa Wydziału krajowego żadnego rezultatu nie przyniosły, uważała Komisya budżetowa za stosowne tę, tak ważną dla funduszu krajowego sprawę, przedstawić w osobnem sprawozdaniu, co też niniejszem czyni.

Sprawa budowy i urządzania klinik tudzież ich utrzymania i utrzymania chorych na oddziałach klinicznych unormowaną została umową z dnia 9. sierpnia 1892 zawartą między Wydziałem krajowym a c. k. Administracją państwa. Obowiązek c. k. Skarbu do zwrotu kosztów utrzymania budynków klinicznych i ich wewnętrznych urządzeń, tudzież zwrotu kosztów utrzymania chorych ponad zwykłe utrzymanie szpitalne polega na artykułach IX-tym i X-tym wyż wymienionej umowy, które brzmią, jak następuje:

„Artykuł IX. Koszta zwykłego utrzymania gmachów i ich wewnętrznych urządzeń na oddziałach klinicznych ponosi fundusz krajowy. Gdyby jednak c. k. Rząd na oddanych fakultetowi do użytku oddziałach klinicznych domagał się zmian, obowiązany jest pod względem kosztów porozumieć się za każdym razem osobno z Wydziałem krajowym.

Artykuł X. Koszta zwykłego szpitalnego utrzymania chorych na oddziałach klinicznych ponosi fundusz krajowy. O ile koszta te utrzymania chorych t. j. żywienie, lekarstwa, opatrunki i t. p., ze względu na potrzeby nauki uniwersyteckiej przekraczać będą obowiązujące normy szpitalne, nadwyżkę tę pokrywać będzie corocznie c. k. Skarb państwa.

Sposób obliczania tej nadwyżki i pokrywania jej pozostawia się osobnemu, między c. k. Administracją państwową a Wydziałem krajowym, zawrzeć się mającemu porozumieniu“.

Jak z przytoczonych ustępów umowy widzimy, obowiązek c. k. Skarbu do zwrotu wydatków poczynionych przez Wydział krajowy na utrzymanie klinik i chorych na oddziałach klinicznych, ponad zwykłą normę szpitalną, nie ulega wątpli-

wości, a nawet jak w ustępie pierwszym artykułu X-go jest powiedzianem „nadwyżkę tę pokrywać będzie corocznie c. k. Skarb państwa“. Ustęp jednak drugi tegoż artykułu stanowi, że „sposób obliczania tej nadwyżki i pokrywania jej pozostawia się osobnemu, pomiędzy Wydziałem krajowym a c. k. Administracją państwa zawrzeć się mającemu porozumieniu“.

Tymczasem „porozumienie“ to dotychczas nie zostało zawartem, i to nie z winy Wydziału krajowego, który po kilka razy rocznie urguje c. k. Rząd o ułożenie tej dodatkowej umowy, ale bezskutecznie, bo nietylko umowy, ale nawet odpowiedzi doprosić się nie może.

Ale nietylko Wydział krajowy nie może się doprosić zawarcia dodatkowego układu, ale także nie może uzyskać regularnego płacenia zwrotów, nadwyżki kosztów leczenia chorych na klinikach. Zaległości zaś z tego tytułu pochodzące zwrastają w sposób niesłychanie szybki, jak tego dowodzi następująca tabela zestawiona od początku otwarcia pierwszych dwóch klinik t. j. od roku 1897; ostatnia klinika otwartą została 15. stycznia 1899:

Z końcem roku 1897	wynosiła zaległość	.	.	19.626 K 24 g
" " "	1898	"	"	55.333 " 74 "
" " "	1899	"	"	71.924 " 13 "
" " "	1900	"	"	74.562 " 91 "
" " "	1901	"	"	197.858 " 64 "
" " "	1902	"	"	243.644 " 13 "

Za pierwsze trzy kwartały roku 1903 wynoszą zwroty należące się od c. k. Skarbu według preliminarza 145.548 K, razem więc wynosi zaległość w chwili obecnej kwotę 389.192 K 13 g. Dla uwidocznienia, w jaki sposób c. k. Rząd płacił owe zwroty, podajemy następującą tabelę:

W roku 1897	zapłacił c. k. Skarb państwa	.	.	4.000 K
" " 1898	" " " " " "	.	.	26.000 "
" " 1899	" " " " " "	.	.	70.000 "
" " 1900	" " " " " "	.	.	110.000 "
" " 1901	" " " " " "	.	.	30.000 "
" " 1902	" " " " " "	.	.	140.000 "

Ta ostatnia kwota została w połowie zapłaconą w roku 1902 w połowie w lutym roku 1903, przypisaną jednak została na rok 1902. Jak z tego zestawienia widzimy, c. k. Rząd płaci od lat czterech corocznie przeciętnie po 70.000 K, zdawać by się mogło, że w tem jest jakiś system, jakieś dążenie do zryczałtowania wydatków klinicznych, na to jednak pod żadnym warunkiem zgodzić się nie można, należy bezwzględnie domagać się zwrotu całej nadwyżki kosztów utrzymania klinik i chorych klinicznych ponad zwykłą normę szpitalną, jakakolwiekby ta nadwyżka była. Komisya budżetowa jest zdania, iż fundusz krajowy właściwie nie powinien zaliczać wydatków klinicznych, tylko przeciwnie c. k. Rząd powinien na ten cel udzielać zaliczek, a Wydział krajowy z zaliczek tych wyrachować się, w tym duchu też powziął Wysoki Sejm dnia 27. marca 1899 następującą uchwałę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby bezzwłocznie unormował specjalnym układem stosunek z c. k. Rządem, co do ponoszenia kosztów leczenia chorych na klinikach uniwersyteckich — a mianowicie w ten sposób — ażeby po odtrąceniu taksy szpitalnej obecnie 80 ct., za dzień leczenia wynoszącej — przewyżkę tychże kosztów wykazanych przez zarząd szpitalny pokrywał c. k. Rząd z funduszy państwowych i udzielał w tym celu funduszowi krajowemu każdego kwartału z góry zaliczki po zł. 10.000 — do następnego wyrachowania się. Resztę wynikłą z rachunku rocznego w razie przekroczenia zaliczki — wypłaci Skarb państwa po złożeniu rachunku lub też możliwą przewyżkę przekaże na rok następny.

Późniejszymi corocznymi uchwałami domagał się Wysoki Sejm u c. k. Rządu spłacenia zaległości i uregulowania spłaty zwrotów w myśl wyżej przytoczonej uchwały. Ostatnia uchwała powzięta w roku 1902 opiewa jak następuje:

„Sejm wzywa c. k. Rząd, po raz trzeci, aby wypłacał funduszowi krajowemu zwroty nadwyżki kosztów utrzymania chorych ponad takse szpitalną w klinikach w ten sposób, aby w ciągu roku zaliczał co kwartał znaczniejsze sumy, a po upływie roku najdalej w ciągu trzech miesięcy resztę należitości spłacał, równocześnie wzywa c. k. Rząd, aby należący się z tego tytułu zwrot w kwocie 148.987 K 77 g, w jak najkrótszym terminie spłacił“.

Wszystkie te polecenia do Wydziału krajowego i rezolucye do c. k. Rządu nie odniosły żadnego skutku, zaległości wzrastają co roku, a dodatkowe porozumienie, przewidziane w artykule X-ym umowy z dnia 9. sierpnia 1892 dotychczas nie przyszło do skutku i to, jak już wyżej zaznaczyliśmy, nie z winy Wydziału krajowego.

Z tych powodów wnosi Komisya budżetowa:

.Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby bezzwłocznie unormował specjalnym układem zawartym z c. k. Rżadem, sposób obliczania i pokrywania nadwyżki kosztów utrzymania chorych na klinikach uniwersyteckich po myśli licznych uchwał sejmowych.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu podjęcie odpowiednich kroków celem uzyskania spłaty wyżej wymienionych wierzytelności.

Za przewodniczącego:

K. Badeni.

Sprawozdawca:

Niezabitowski.

